

λέγων μοι κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, ἔστι ἐν οὐρανοῖς. ἐγὼ δὲ εἰ μόνον ἐξαρκεῖν πρὸς τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὴν προσδύχην ἐνόμιζον, εἰκότως αὐτὸς τις τῶν ἐκείνων χρησάμενος τοῖς λόγοις. ἐπεὶ δὲ κεφάλαιον εἶναι ἀγαθῶν τὴν προσδύχην φησὶ, καὶ κρηπίδα, καὶ ῥίζαν ἔστι λυσιτελεῖν τῶν βίβων, μηδεὶς ἐπιπροφάσει ῥαθυμίας, ἐκείνοις χρησάμενος τοῖς λόγοις. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη μόνον δυνάμει σώζειν αὐτῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἔστι δὲ πρόνοια πτωχῶν, ἔστι δὲ χρηστότης, ἔστι δὲ ἄλλο ἢ τῶν ἀσθενειῶν, ἀλλὰ δεῖ πάντα σωδραμεῖν εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχάς. προσδύχη ἔστι ὡς ῥίζα καὶ κρηπίς ὑπόκειται.

cursu oportet in animos nostros influere. Verum precatio tanquam radix subiicitur & fundamentum.

cutum, videlicet: Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum, sed qui fecerit voluntatē patris mei, qui est in cælis. Ego vero si in una precatioe ad nostrā salutē satis esse virium putarem, merito hac obiici dicerē. Quoniā verò honorū omnium caput precatioe esse cōfirmo, atq; rationis honestè laudabiliterq; vivendi, fundamentū, atq; radicē, nemo ad excusationē inertia illis verbis abutatur. Neq; n. unam temperantiā sine aliis bonis, non unā pauperum prudentiam, non benignitatē, non aliud quidpiam ex iis, quæ sunt cū honestate coniuncta: sed omnia uno, eodēq; con-

Matth. 7.

B a

E s